

DIONIS BUBANI

BIBLIOTEKA

GJIROKASTËR

**ZGJIDH
E
MERR...**

E
7SH-1-7
B-88
SHETIT

891-983-1-7

BSH-1-7

B-88

DIONIS BUBANI

ZGJIDH E MERR...

(Poezi humoristike)

LIBRERIA E SHTETIT
PRISHTINE

2014

~~53/88~~

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

8-1-888-108

8-1-1128

8-88

Piktor: BARDHYL FICO

14 3102 3 001
1978 08 07
D.K.K.
~~8-88~~

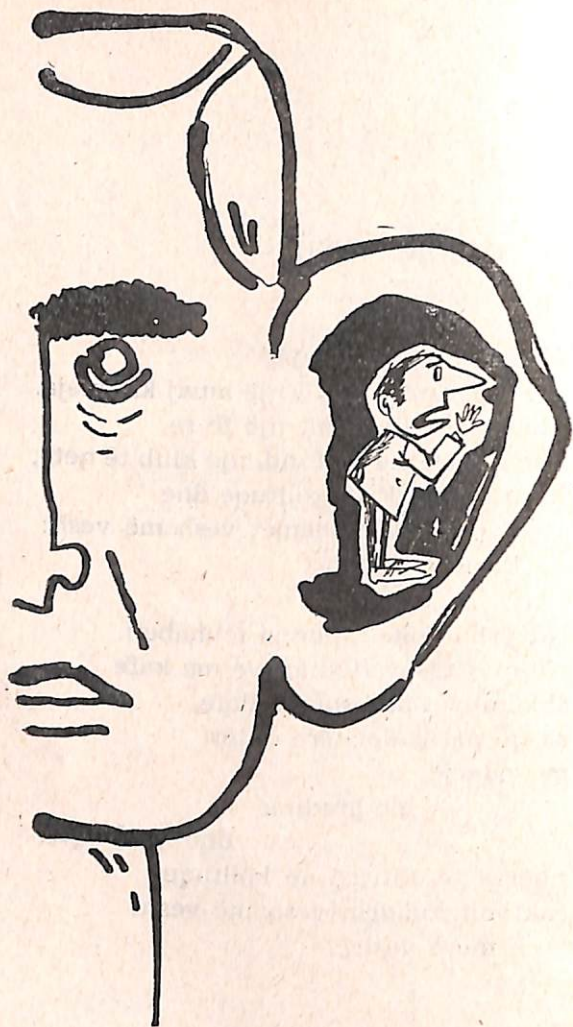
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF TORONTO

E MORE VESH?

Medet, u prish foleja,
për riparim u mbyll një muaj kafeneja.
Shëtitët të kërkonit një të re
dhe gjetët, më në fund, një klub të qetë,
ku u fundosët në kolltuqe dhe
vazhduat thashethemet vesh më vesh:
— E more vesh?

Ndryshoi lokali, por jo muhabeti.
Në mes të dy filxhanëve me kafe
shkëmbyet aqë shumë llafe,
sa që parakaloi tërë qyteti
me ndarje,
me gradime
dhe me huqe,
ndërsa të shtrirë në kolltuqe
caktonit kuadrin vesh më vesh:
— E more vesh?

Papritur veç një ditë
u mbyll dhe klubi për një ekspozitë
dhe, pasi ju i ratë qark pazarit,
i ratë edhe qarit!
Gjetët një zyrë me një shok
të etur për «të reja» ...
Si u bashkuat të tre tok,
hyri në zyrë kafeneja!

Pra s'ka fort rëndësi lokali,
mjafton të gjesh
atë që të dëgjon:

... E more vesh?

QILIMI FLUTURUËS

Këshilla lart e poshtë po shpërndan,
se ke lexuar shumë dhe di shumë,
me zë të fortë përsërit revan,
plot frymëzim,
dispensat që vërshojnë si një lumë...
Fjalët e urta bredhin pa pushim
dhe i shqypton siç e kërkon autoriteti.
Kush të dëgjon le të habitet në fillim,
të mbetet gojëhapur nga sikleti...

Mendon:

*«Me shkencën s'bëhet dot shaka,
do tru special sikundër që kam unë,
prandaj, në mos kuptofshin dot gjithshka,
nuk jam fajtor për këtë punë!»*

Të duket vetja se po ngjitesh vazhdimisht
mbi librat që dikur ke konspektuar.
Të tjerët mbetën larg, në bisht,
në këto kushte, natyrisht,
nuk ke durim për t'i dëgjuar!

Një fletë libri shndrohet në qilim,
hipën mbi të dhe nisesh fluturim
si në përrallë.

Por era shkund fletët e thata, miku im,
a ke menduar ku do biesh vallë?

NUK PINTE UJË...

Me nga dy norma për çdo ditë
prodhuan shumë çizme përmbi plan.
«Sukses i madh — menduan. — Kush na mban
tani që do të dalim n'ekspozitë!»

Por kot u bë për tejkalimin bujë,
se gjatë provës çizmet futën ujë...

Do ngjiteshin sërishmi nga fillimi
të rregullohej cilësi e shkretë...
Gjersa po pinin ujë çizmet vetë,
nuk pinte ujë më justifikimi!

KURBANI

Në një lokalitet,
porsa u hap themeli i shtëpisë
dhe shishja e rakisë,
s'u ther një dash,
por vetëm një... gjeldet.
Dhe shokët e pushtetit
festuan therjen e gjeldetit
si një fitore
madhështore,
se... nuk u prekej fort as pasuria!

Dhe pinë shokët deri vonë.
U derdh pak gjak, si urdhëroni,
por u zhduk dashi përgjithmonë,
mbeti vetëm gjeldeti dhe... zakoni!

B E D E L I

Po dridhte një duhan
i shtrirë nënë hije.

— Pushim të mbarë, Ramazan!

— E mora vesh se ku ma hedh, shejtan,
por sot punon për mua ime bije. . .

Pas gjashtë muaj çupa u martua,
tjetër fëmi' nuk ka, as grua,
dhe Ramazani po aty, më nge.

— Sot kush punon për ty, a nuk më thua?

— A e shikon atje

gomarin që po niset i ngarkuar?

Është veshgjati im,

punon për mua

pa përtuar

dhe brigadieri ma shënon ditën qesim!

Sikur të kishte gojë ky gomar
në kryesi fyshek do shkonte:

— Kryetar,
si po shënohen këto ditë në hava?
Dikush punon e tjetërkush po ha!

DJEMTË E TYRE...

Tha i pari: — «Ime bije
lëviz vinçin sikur lot...
Unë s'do ta bëja dot,
por rinisë i ka hije...»

Aq e vogël në kabinë
po më duket kur punon,
shtyp një sustë, marshin ndrron
dhe ngre peshat pa e prishur terezinë...»

Tha i dyti:

«— Vajza ime, aq e ëmbël dhe e mirë,
drejton tanksin me guxim.
Dridhen kodrat që n'agim,
kur lëviz tok me kështjellën mbi zinxhirë...»

«— Çupa ime që më dukej aq e butë
— tha i treti, — sot po hipën gjer në re,
dhe pa frikë që atje
fluturon me parashutë!»

... Fluturon, ngjitet ndër kodra dhe ngre pesha,
po mendonin baballarët:

«— *Lum si na!*»

Nuk rënkonin si dikur se sot ata
s'kishin djema. . .

Kanë vajza dhe burrnesha!

MAÇOKU KONSERVATOR...

I tha maçoku maces: — Po e tepëron...
Tani që u martuam ne, e dashur grua,
nuk duhet të këndosh «miau-miau»... Dëgjon?
Miau-miau përjashta nukë dua...

Nuk jam konservator, por s'ka lezet
të hipësh majë çatisë
porsi në vitet e rinisë...
Dikush mund të mendojë me të drejt'
se ndoshta, kur jam me shërbim, ti në mesnatë
i bën dashnorit serenatë!

— Të paska zën' virusi i xhelozisë —
ja priti macja, — mjerë ai që e kap...
— Do të kopjoj të zotin e shtëpisë,
gruan s'e lë të bëjë xhap!

SHËMBULLI PERSONAL

U ul në tavolinë hundë e buzë,
përpara kish tenxheren me fasule:

— Pse, vetëm groshë kemi sot për drekë?

Ja priti gruaja:

— Të lutem, zërin ule...

— Mojt, je në vete, dashke të mos flas?

Më hipën xhindet dhe do çirrem

do bërtas,

është duhet respektuar tavolina,

të ketë kalori

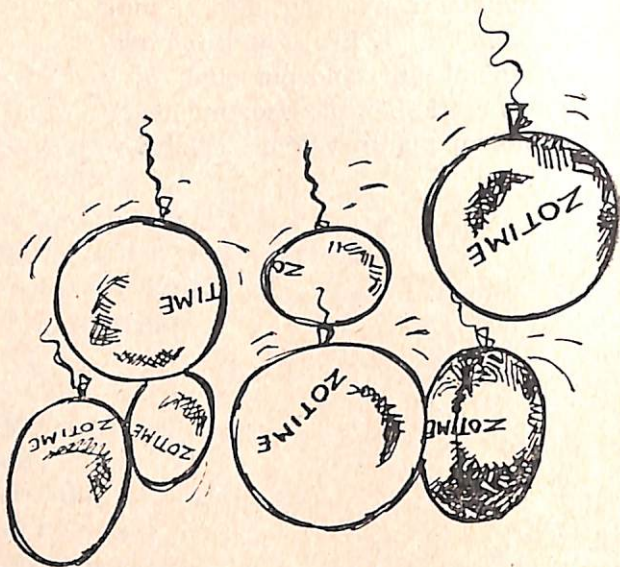
dhe vitamina...

— Tenxheren e ke plot deri në majë...
Mos u mërzit... Prej teje u mësova,
prej shëmbullit tënd personal,
të mos çaj kokën për asortimente,
ta realizoj planin vetëm... global!

~~SECRET~~
INFORMACIONE E SHKURTUARA
KONFERENCA E SHKURTUAR

20/147

FLAKË KASHTE

Qëndruam fushës dhe vështruam me habi:
një zjarr i madh ish ndezur jashtë.
Po digjej kashta vrullshëm si çdo kashtë
dhe flakët ngriheshin përpjetë me furi,
sikur po digjej Troja e lashtë,
por ja, pas pak çdo gjë mbaroi në hi.

«Sa shpejt u shojt ky zjarr, çudi!»

Dhe shoku im ra në mendime,
më tha ngadal':

— Nuk di si ndodh tek ju,
por më kujtoi ky zjarr disa zotime,
që shpesh, tek ne, mbarojnë po kështu!

FORMALISTI...

Përmendsh i di tërë përkufizimet,
dhe numërin e faqes ta thotë pa ngurrim.
Kujtesën e ngacmojnë frymëzimet,
në maj' të gjuhës: një përkufizim!

Po ta pyesësh:

— *Si je me shëndet?*

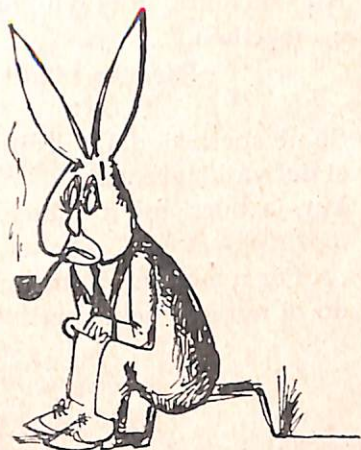
të thotë:

— *A e di ç'është shëndeti?*

Vazhdon përkufizimi shpejt e shpejt,
se pa përkufizim
nuk ka kuptim
as muhabeti...

Sot «teorikut», që grin pa pushim
(se nuk shteroka kurrë verbalizmi),
i mbeti vetëm një përkufizim
pa zgjidhur:

— *Ç'është formalizmi?*

FRIKAMANI

Ka plot gjëra për të thënë,
më në fund do ta dërmojë,
do të ngrihet si luan;
do të flasë i vendosur
sot o kurrë...

Por s'ja mban!

Le të ngjasë, pra, ç'të ngjasë,
tek e fundit çdo t'i bëjë?
Do të flasë një sahat.

Kur ke fakte, ja mbyll gojën,
e mbërthen...

Por s'ka takat!

Se në shesh të del e drejta,
si del vaji sipër ujit,
kur je burr' me karakter.

... Por u mbyllën diskutimet,
do të ngrihet tjetër her'!

07-29

IRONI E FATIT...

Lisat për shtylla elektriku
i preu,
se furra donte dru.
Përtonte
që të shkonte
pak më tutje,
prandaj sëpata nuk dëgjonte
lutje,
priste me vrull
majtas,
                  djathtas këtu.

Mendonte pylli:
— Ironi e fatit!
Do mbanim telat ne
me krenari,
do të përhapnim dritën elektrike,
kurse tani
do të ndriçojmë vetëm furrën,
ku do të dërgjemi pas pak në hi!

ME DY ÇERDHE...

U kthyen dallëndyshet, ndërtojnë një fole,
me vrull të madh punojnë nënë streh
dhe, pas çdo fluturimit,
shkëmbejnë ndonjë fjalë në afsh të frymëzimit:

— E dashur, ja, e ngritëm çerdhen tonë,
të lumtur do jetojmë së bashku përgjithmonë,
përherë të pandarë,
jo si disa që, ndoshta, s'i merr malli
dhe ndahen për së gjalli.
Sot, duke fluturuar,
o shpirti im, kam parë
burra të transferuar,
që rrojnë si beqarë.
Na paskërkan dy çerdhe, si më thanë,
se gratë nuk i marrin, i mbajnë në Tiranë!

I PARI DHE I FUNDIT ...

Me zell të madh broshurat konspekton,
përmendsh vendimet i mëson
dhe flet aq bukur, sa të kam zili.
Çdo ditë mund të mbash nga një leksion.
Nuk ta kalon njeri në teori.

Kjo është e vërteta, pra, dhe pikë.
Por ti i fortë je dhe në praktikë,
kudo di ta tregosh shpesh zotësinë,
ta lidhësh me praktikën teorinë.

Parullat i zbaton
i pari në ndërmarrje.
Për shëmbull, ti kërkon
që të jetosh kudo pa kokëçarje.
Ti je i pari për jetesën më të mirë,
i fundit në çdo punë të vështirë.

Pra një ndryshim pa shumë rëndësi
dhe në praktikë, jo në teori!

« SHPIRTMIRI » ...

E gjen shokun duke fjetur
në një qoshe të repartit, mu aty,
por ka halle turni i tretë...
mbyll një sy.

Të kërkon leje një orë
dhe mungon pastaj nja katër,
përsëri e ke në dorë
që ta mbash nga pak me hatër...

Rrijnë kot, pa punë, presat,
por s'prish gjakun, meazallah,
rrallë i shënon mungesat,
lum ndërmarrja që të ka!

Ty të thonë:

«Sa shpirtmirë!»

Ti i thua rendimentit:

— Lamtumirë!

HUMBJA M'E MADHE ...

Fillonte më në fund seanca e parë
me dymbëdhjetë dëshmitarë.
Gjykata, sipas ligjit në fuqi,
do bënte drejtësi.

T'ju them tani
se ç'kishte ngjarë:
një mushkë e Grumbullimit,
me një goditje si rrufe,
kish nxjerrë jashtë qarkullimit
gomarin e simotrës NBSH-e...
Për këtë krim
kërkonte NBSH-ja dëmshpërblim...

Por çështja s'ishte aq e letë,
prandaj vazhdoi seancë e dytë dhe e tretë.
Disa e mbronin mushkën,
ca gomarin;
kujt do t'ja ndreqnin vall' samarin?

Procesverbali thosh:

«Ditën e martë,
rreth orës tre»... Më tej nuk ish i saktë,
fatkeqësisht,
nuk e shpjegonte hollësisht
qysh ishte vrar' gomari i mjerë,
në bark,
në gjoks,
apo në tru...

Si thoni ju,
mund të vendosnin kuturu?
Prandaj gjykata, si u mblodh nja katër herë,
unanimisht
vendosi pezullimin
e çështjes gjyqësore
për shkaqe parimore,
por e njoftoi NBSH-ënë se apelimin i
pas dhjetë ditëve, me shkrim të qartë,
mund që ta bënte në Gjykat' të Lartë!

Dhe dëshmitarët që erdhën vërdallë
në gjyq, ku bënë edhe be,
menduan të kapitur:

— Kush vlen vallë
më fort, gomari apo ne?
Orët që humbëm kanë vlerë
sa një kope
me kriça dhe gomerë!

MË THONË SE JAM PA INISIATIVË...

Më thonë se jam pa inisiativë...

Po pse, ç'detyrë m'u ngarkua nga të tjerë
dhe nuk e kreuva menjëherë?

BLERËSI DHE PRODHUESI...

Desh që të blente një këmishë,
por ishte qepur për ibret
dhe blerësi, me plotë të drejtë,
shitset i tha:

— Habitem si e shet!

Vazhdoi t'i tregonte dhe përse
nuk do ta blente mallin kurrsesi.
Vrejtje me vend...

Por ja se një kliente,
që ndodhej aty pran', i tha: .

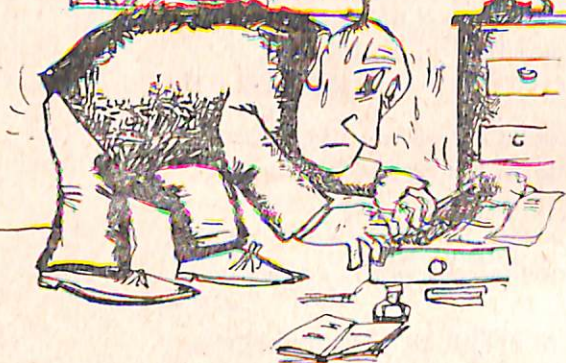
— E di

se ti të drejtë ke përse ankoresh,
o shoku qytetar, por mos harro:
këpucët që m'i bëre, pas një jave
m'u shqepën...

I punove shkel e shko!

I njëjti je,
por oh, sa fort ndryshon
kur rolet shpejt e shpejt i ndrron!
Si blerës fole kiamet
dhe me të drejt',
por si prodhuës hesht dhe heshtja... flet!

HUMBJET...

Ashtu ndodh shpesh kur mban diçka në dorë,
të fshihet krejt papritur,
të mundon.

... Të humbi shkrepnja, e kërkon
dy orë,
të humbën kot dy orë, s'i kërkon...

PARULLA

Magazina ishte mbushur gjër në majë,
por përgjegjësi mendonte:

— Të kërkojmë nga Importi përsëri!

Le të ndodhen si rezerva
se askush nuk do t'i haje,
po të kemi,
jemi brenda:

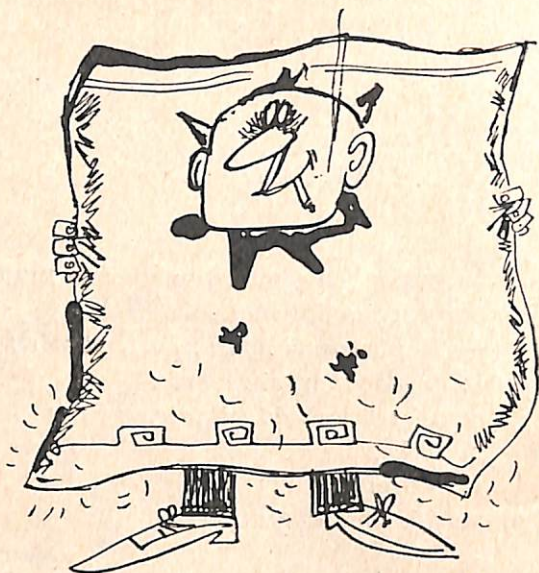
marifet me leverdi!

Dhe që të mos hapej kurrë
ajo portë,
kish gozhduar nja tri drrasa urgjentisht
mbi të cilat kishte shkrojtur
një parullë:

«Të kursejmë,

të kursejmë,

të kursejmë vazhdimisht!»

MERITA...

— Kot po shtyhen, se kuvertat
dolën skarco fare,
për mendimin tim nuk vlejné
asnjë pare...

Ja, u bie pushi,
prishen në një muaj...

— Ndoshta janë skarco,
por skarco e huaj!

F R Y M Ë Z I M

Shikoj oxhakë dhe shtylla tensioni,
lart hekura ndër skelet pa mbarim,
ku po rrëshqet me frymëzim
betoni,
që çimentohet si ky vargu im...
Kudo një pamje e lumtur po më del,

shikoj çelik,
          bronx,
                  hekur
                          dhe nikel,

traktorë,
          vinça,
                  buldozerë në mëngjes,
që përshëndesin një ekskavator...

— Shoku poet, vështro më me kujdes,
nuk duket asnjë punëtor?

NE DHE TI...

Ne mbjellim grurë, misër, qepë, presh,
sipas kërkesave të bujqësisë.

Ti mbjell vetëm dafina që t'i kesh
për vete si kurora të lavdisë!

I MIRI DHE I KEQI ...

— Patëm një arsimtar këtu në fshat,
njeri i thjeshtë, i gotës dhe i gazit,
emrin e kish Murat,
nuk shiste mend, na shkonte pas avazit. . .

Flinte si ne
përdhe,
hante në një sahan, pa salltanete,
gëlqeren s'e përdori as për vete,
dhe rrinte i parruar
të mos na shiste mendjemadhësi.
Pra, shkurt hesapi, ku na kish qëlluar,
tamam me porosi! . . .

Ç'e do veç, se mjerisht është larguar,
një tjetër erdh' në vend të tij. . .

Për nder, të mbetet midis nesh,
ky s'na honepset fare. . .
Seç ngatërron, ve vazo në dritare,

i lan çarçafët shpesh. . .
Na zuri taksirati,
se na u shpif krevati. . .
I lyen muret me njëmijë marifete,
dhe sot e mori vucën përsëri,
le që shet mend për vete,
por na fut hundët dhe në çdo shtëpi. . .

— Ta paska sjell' në maj' të hundës arësimitari,
se nuk u shtrua si i vjetri.
T'uroj mos qofsh kurrë i mirë si i pari,
i keq u bëfsh përherë si ky tjetri!

G Ĕ Z I M I   Y T . . .

S'të kisha parë kurrë
më të gëzuar dhe më optimist,
shoku artist!

Kujtova në fillim
se ky gëzim
rrjedh prej një roli të vështirë
që ndoshta kishe realizuar me sukses,
por s'ish kështu. . .

Kujtova se ke pirë
për ndonjë mall të vjetër
q'u rindez,
por s'ish kështu. . .

Kujtova se ke ngritur
dollinë për një pjesë dramatike
me vlera të veçanta artistike,
por s'ish kështu. . .

Dhe ika i mërzitur,
më erdhi keq, s'do mend,
kur mora vesh se qeshje dhe këndoje,

me krenari festoje
dështimin e kolegut tënd!

Kuptova, atë çast, se dhe dështimi
mjerisht ndodh që shpërndan rreze gëzimi!

S U S !

Një mizë i tha shoqes:

— Eja edhe ti

në shkollën përkarshi,
ku jep mësim shoku Sali. . .
Aty ka qetësi të plotë
si ndoshta n'asnjë tjetër vend në botë,
do të dëgjohemi për bukuri,
se nxënësit, nga frika t'edukuar,
sikur as frymë s'marrin
të tmerruar,
të mos e shqetësojnë arsimtarin. . .
Në klasë shpesh shoku Sali,
i nxirë në fytyrë pus,
sipas pedagogjisë së tij
u thotë:

— Do të më zënë krizat,
po të mos rrini sus,
sa të dëgjohe. . . mizat!

I PAKËNAQURI

— Përse nuk e mësove poezinë?

Ti meriton një katër këtë her' ...

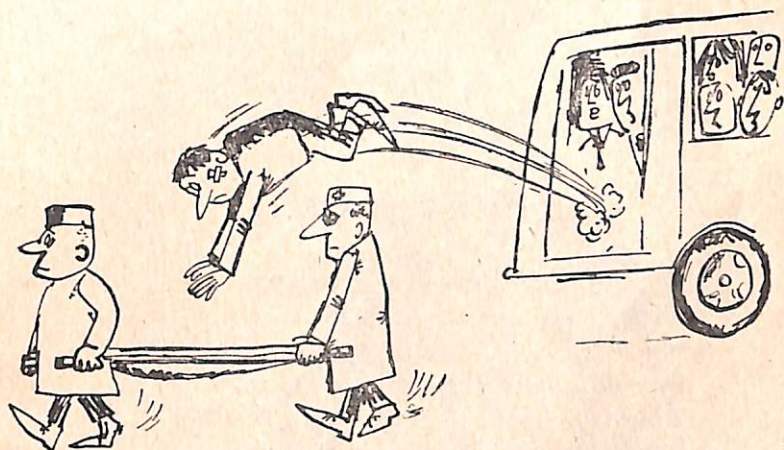
— Nuk më pëlqen se thoshte:

«Kur do rritem,
do bëhem o doktor, o inxhinier!»

Ndoshta dua të bëhem murator,

pilot, gjeolog, shofer o minator!

Xhaxhi, që shkruan, përse nuk na pyet
se ç'dëshirojmë ne në të vërtetë?

PËR NË SPITAL ...

Autobusi s'kish arritur në stacion,
por udhëtari desh të zbriste i nxituar.
I tha dikush:

— Prit, se nuk ka ndaluar...

— E di, por më vonon
dhe dua të shkoj sa më parë në spital!

I hapi rrugën miku:

— Po qe kështu, më fal,
udhë të mbarë,
bujrum, kalo se s'të ndalon njeri,
hidhu, pra, sa më parë
se në spital do shkosh me siguri...

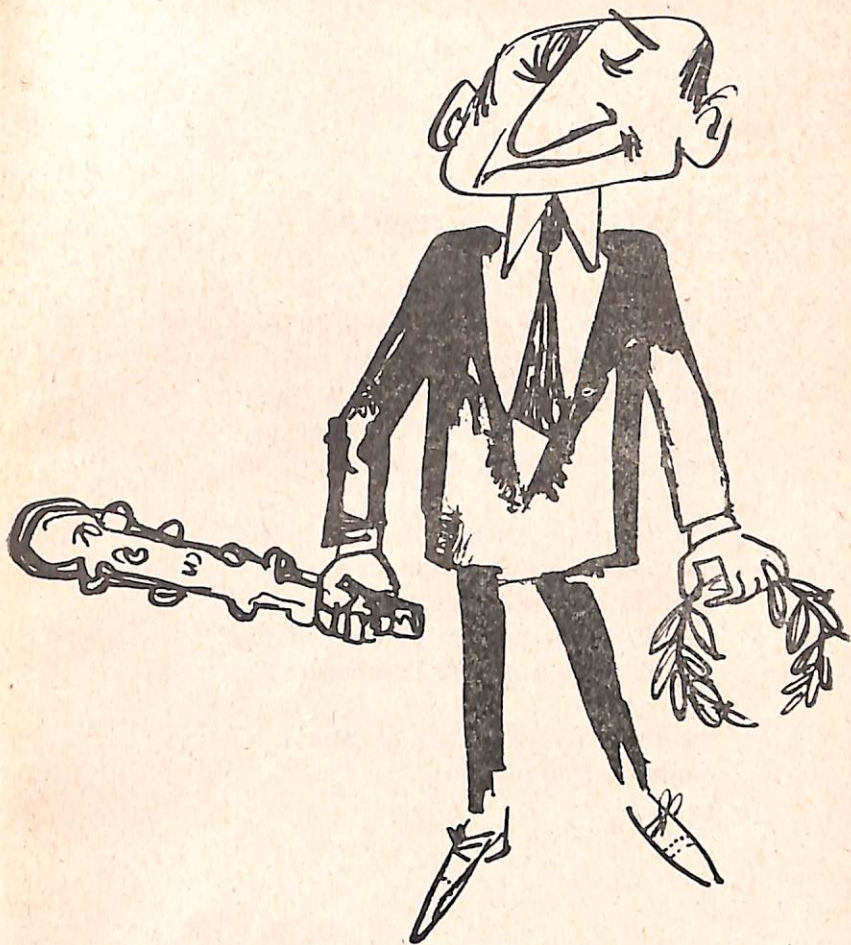
ÇUPKA E MAMASË...

Bie një kopsë, griset një çorap,
ka aqë të papritura në jetë,
por ti, mjerisht, gjilpërën dot s'e kap,
nuk di si futet peri, moj e shkretë!
Nuk di të lash një plaçkë, moj Burbuqe,
por di t'i lyesh buzët me të kuqe,
t'i heqësh vetullat, ashtu siç të pëlqen,
t'i lyesh flokët shpesh me oksigjen,
një okë zhivë di t'i vësh fytyrës
edhe të rrish shtat' or' para pasqyrës!

E di,
t'i bënte nëna punët në shtëpi,
ti s'laje asnjë drrasë,
të vinte zor
të hapje petët për lakror,
si çupkë e përkëdhelur e mamasë!

Por sot, siç e tregon dhe jeta,
lakrorit i del peta...

QËNDRIMI «PARIMOR» ...

Për veprën e një mikut tënd të dashur,
që ndoshta s'vlen një grosh,
nuk do kursesh as letër dhe as bojë
t'i dalësh para opinionit, si mburojë,
dhe me çdo kusht ta lavdërosh!

Për veprën e një tjetrit, që të duket
antipatik, se nuk mund ta durosh,
nuk do kursesh as letër dhe as bojë
të tallesh me pasion, ta vësh në lojë
dhe me çdo kusht ta bombardosh!

Në dorën tënde pena, mor jahu,
qenka dafinë ose hu!

DEMBELI...

Dembeli tek po rrinte shtrirë
(prej shekujsh, siç e ka zakon),
kur pa sahatin tha:

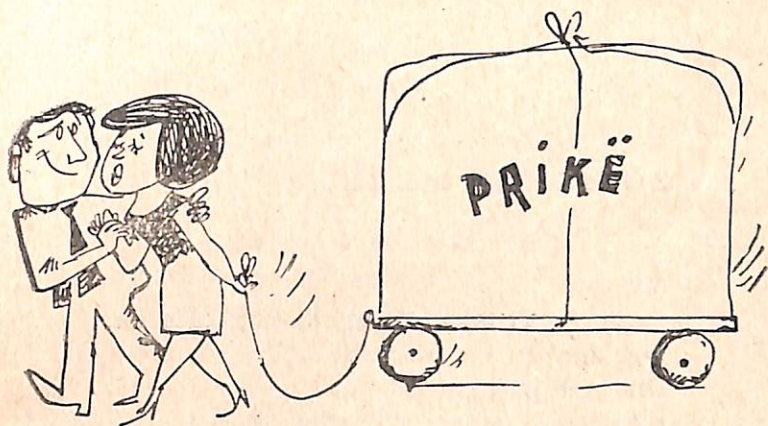
— «Ky e ka mirë
se ecën, por në vend qendron!»

ZBRITE MENJËHERË PESË...

Je materialist, e di,
ateist i bindur;
gjer më sot askush s'ka lindur
më përparimtar se ti.

Muhameti shtatë la,
ti i shpalle luftë fesë,
zbritë menjëherë pesë,
mban vetëm dy gra!

DASHURIA E TYRE...

Çifti kaioi para nesh
folë e qesh...
Buzëqeshnin me embëlsi...

— Dashuri e rrufeshme
qysh në shikimin e parë, me siguri!

— Jo, dashuri
në shikimin e dytë,
sepse herën e parë s'e pa me sy kritikë,
nuk dinte se kish nusja prikë!

ZGJIDH E MERR...

Më tha:

— *Ti mund të zgjedhësh, miku im,
mes dashurisë e bukurisë...*

Dhe unë pa ngurrim
rrëmbeva bukurin' e dashurisë!

K U S H T I

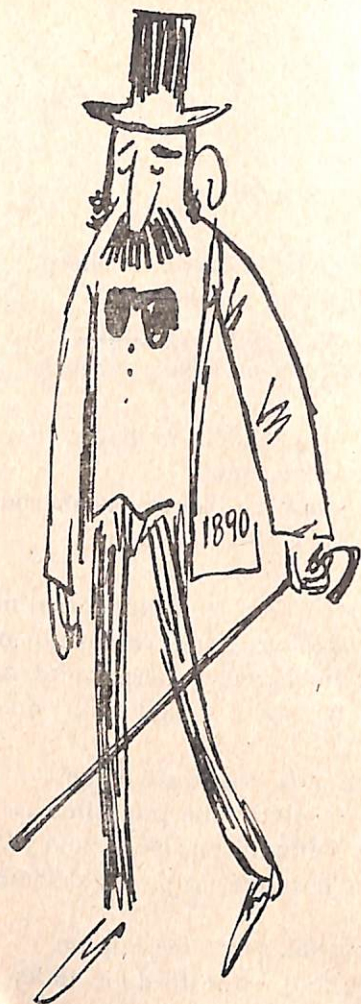
Thirr shoqe sa të duash në shtëpi,
leshverdha dhe zeshkane,
dhe bëni sa të doni gjurulldi,
se ç'i kuptuam ne kësaj jallane?

Kërceni, qeshni, bëni muhabet
dhe deri në mesnatë.
Gostiti shoqet me biskota në shërbet,
potë ju teket pini limonatë...

Prej meje ti s'ke asnjë kundërshtim.
Jam bashkëshort model, e dashur grua,
po t'erdhën shoqet e ndërmarrjes, aferim,
t'i presësh, vetëm shokët nuk i dua...

Të lutem, mua ti mos më shiko,
se është fare ndryshe puna ime...
Jam, tek e fundit, mashkull, apo jo?
Me femra mund të rri pa shqetësime...

Por ti je grua, s'di a më kupton,
je femër, moj, edhe të dalin llafe.

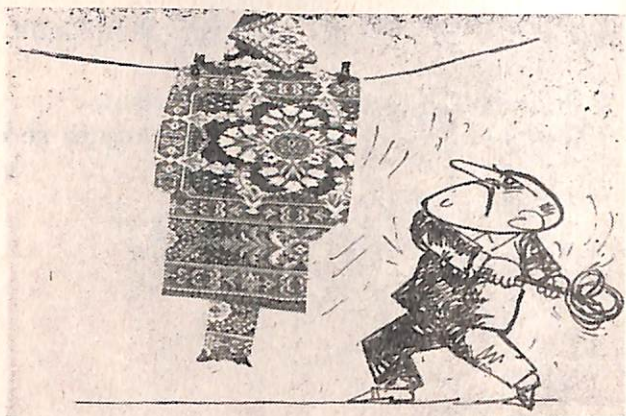

E lirë je, për shëmbull, se punon,
por s'bën të ulesh, si ne burrat, në një kafe...

Më duket se të flas mjaft njerëzisht,
ja, të lejoj të shoqërohesh (por kujdes se e di
vetë)

me shokët që u lindën afërsisht
në shekullin nëntëmbëdhjetë!

K T H E S A . . .

— Shikoje Peçin: burrë ideal,
po shkund qilimet përsëri
dhe pikë pluhuri nuk lë, se i godet
me mjeshtëri!

— S'e lot as topi, Peçi bëri kthesë;
që kur dëgjoi për emancipimin,
s'ja mban të rrahë gruan si përpara,
tani godet, me duf, vetëm qilimin!

T'U TRASHËGOFTË VAJZA . . .

T'u trashëgoftë vajza . . . pastë fat,
Qoftë martesë, pra, me këmb' të mbarë,
por ti mos u mërzit . . . Çdo taksirat
kalon me kohë . . . Ja, ke për ta parë!

Ajo të iku larg dhe, me sa di,
sikur të hapi një greminë.
Ah, kur bën vajza dashuri,
mjerisht harron dhe prindët dhe shtëpinë!

E la qytetin dhe shkoi në katund . . .
Do t'isha çmendur të më ndodhte mua.
Më kot po e vras mendjen, po nuk mund
që të kuptoj se si u dashurua.

Jot bijë ish me shkollë, pa dyshim,
kish mjaft kërkesa dhe ish vajzë e pjekur,
prandaj çuditem për këtë qëndrim,
por ti mos psherëti, se s'të ka vdekur . . .

Si the? Ti je e lumtur? Ç'thua, moj?
Po kush të tha se bëri ajo gabime?
Shyqyr që mori atë që dashuroi,
dhe unë sot të erdha për urime. . .

DATAT E SHËNUARA

Vështronte kalendarin me kujdes,
bënte dhe krahasime,
studjonte datat, mbante shpesh shënime,
tregonte aqë shumë interes,
si shkencëtari i zhytur në studime...

Dhe buzëqeshte i kënaqur ndonjëherë
ashtu, papritur,
për një zbulim me shumë vlerë
pas mjaft përpjekjesh të arritur:

kish vënë re se binin, rastësisht,
hem një janari e dhjet' korriku,
kur ishte dhe bajrami pikërisht,
pra me një gur vriste dy zogj ky miku.

Do therej qengji dhe do piqej bakllavaja
si ndër vitet e shkuara, —
kush mund të flasë për shpenzimet e mëdhaja
kur janë data të shënuara?

BILANCI I NJË DITE...

Në korridor dëgjohen çape:
kolegët kthehen në shtëpi.
Pa zhurmë, sikur ecën në çorape,
ngrihesh i fundit edhe ti,
qëndron një çast në mes të zyrës,
i flak tej rrudhat e fytyrës
dhe i fërkon duart e buta:
—Shyqyr, kaluan dhe këto minuta...

Ti ndihesh i kënaqur, i përpiktë,
se po del fiks në orën e caktuar,
mbyll derën me vullnetin e çeliktë
që asnjë çast s'të ka munguar,
vulos në zyrë, me kujdes, dy thashetheme,
një telefon që çlodhet i kapitur,
(se përmes tij zvarris kaqë probleme,
ndërsa i lë të tjerët duke pritur...),
Ti kyç dy zarfe të panisura,
katër pusulla miqësore, tri lëshime,

koncepte gabimisht të grisura,
hutime,
sorollatje,
    ëndërrime
në dritare
dhe një dremetje thjesht zyrtare!

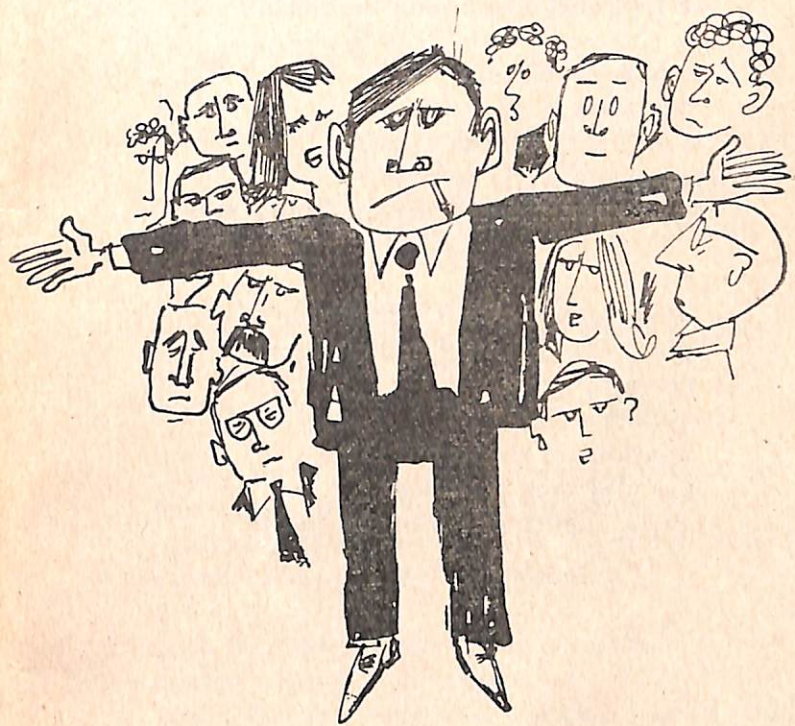

JANË HALLE DRAMATIKË...

Për pjesët teatrale
(nga frika se mund të gabosh)
ke shpikur një metodë ideale:
i hedh toptan në kosh.
Kështu je brenda, s'e çan kokën fare
kur i lot veprat vetëm ndër sirtare!

Ti dashke që të flesh i qetë
prandaj merr masa sigurimi,
por mos vazhdo që t'i shtosh vetë
(as kur të kap pas mjekre frymëzimi)
dy akte, tetë personazhe
sikur qenkan pjesë këmbimi
me ingranazhe...

Përse ngre supet? Marifetin e ke bërë
me veprat e Marikës, të Veliut...
Por nuk u bëka arti me gërshërë
duke u dridhur si në polin e veriut...

Pa le pastaj kur të pushton
një shqetësim i pandërprerë.
Por sa shikon
një ëndërr urdhëron
të ndrrohet mizansena menjëherë...

E ndrron dekorin,
regjizorin,
e më në fund dhe autorin,
se tekstin (si do që të jetë)
e shkruan njëqind herë më mirë vetë!

E di
se pa intrigë s'ka dramaturgji,
çdo pjesë pa intrigë duket kashtë,
por mos beso
gjuhën e ligë,
mjafton në skenë një intrigë,
prandaj mos u mundo
që ta shpërthesh intrigën jashtë!

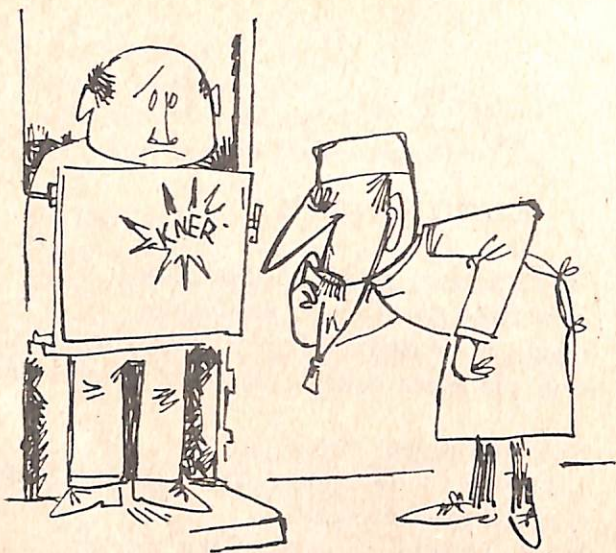
AUTOKRITIKA

Do të ngrihej para klasës punëtore,
sinqerisht do të fliste, pa dyshim,
me një autokritikë të hapur dhe parimore. . .
ishte plotësisht dakord, por shkoi me shërbim. . .

Shërbimi dhjetë ditë zgjati.
U kthye i vendosur që t'i fliste klasës punëtore,
dhe çdo gjë ishte gati,
kurrë iu desh që të merrte lejen vjetore.

Pas pesëmbëdhjetë ditëve iu dëgjua përsëri zëri,
kur u paraqit në punë dhe pa ngurrim
caktoi dhe datën e autokritikës, por nuk e bëri
se nisi muaji i punës në prodhim.

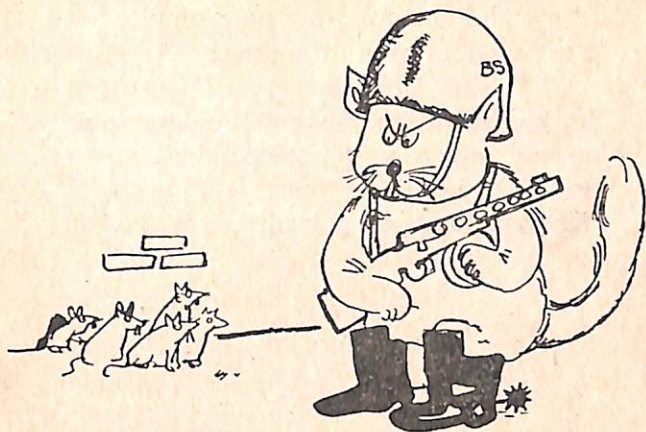
Dhe pas punës fizike një ekip i doli,
pastaj e dërguan në terren.
Autokritikën e mban në xhep, por ja se ç'i polli:
një ditë të lirë nuk gjen!

PSEUDONIMI

Mbi ekonominë e vendeve revizioniste
zgjerohen metastazat e kancerit,
mpleksen me dhimbjet e krizës kapitaliste
si dikur vuajtjet e Musolinit dhe të Hitlerit. . .

«Këshilli i ndihmës ekonomike reciproke»
nuk mund të quhet troç K.A.N.C.E.R.-i,
prandaj u gjet një pseudonim për ekonominë
uloke,
kështu lind me dy gërma më pak K.N.E.R.-i!

BARAZI...

— Të dashur shokë, kurdoherë
besoj se jeni mjaft të qartë:
pavarësisht se kam më shumë vlerë,
ne jemi sot të barabartë...

Rroj në Kremlin dhe di diçka më shumë,
por nuk e hani edhe ju të thatë...

Të më shikoni mua dhe në gjumë,
të më dëgjoni mua ditë e natë...

Pra kini mendjen, mos më kundërshtoni,
ne jemi miq të vjetër, të pandarë.
Jeni të lirë që të aprovoni
çfarë vendosa unë pak më parë!

NË MBLEDHJEN E TRAKTATIT TË VARSHAVËS.

Në mbledhjen e traktatit të Varshavës
mbushen topat dhe zbrazen kuletat,
është e përsosur dishiplina ushtarke,
sipas komandës po votojnë marionetat!

Çdo agresion vullnetarisht pranohet
si ndihmë internacionaliste që të forcohet pushtetit
Kryekomandanti carist, po të ngrihet në këmbë,
do të thotë se u arrit unanimiteti. . .

Ndoshta atë çast dhe Pakti i Atlantikut
mblidhet që të shqyrtojë planet perspektive.
Ndryshon vetëm dialekti i tyre,
mbetet e njejtë gjuha agresive!

HALL TË RROSH, HALL TË SËMURESH.

Hall të rrosh, hall të sëmuresh
atje në... «*Botën e lirë*»...
Shkon te mjeku dhe të thotë:
— Mishi, gjalpi të bën mirë!

Por këtu dalin avazet...
Qysh t'ja bësh ti, pa më thuaj?
Se, që të paguash mjekun,
s'duhet që të hash një muaj!

HALLI I MINISTRIT TË KOLONIVE.

Jam ministri më fatkeq,
kujt t'ja prish e kujt t'ja ndreq...
Mbretëresha ndër sallone
më kërkon shpesh relacione,
se si shkojnë kolonitë,
që po treten për çdo ditë...

Mbaju, moj perandori,
se iu pre bishti luanit,
ne për ty po mbajmë zi
kur coptohesh jashtë planit!
Ministria ime e gjorë
seç po tretet për çdo orë,
porsi kripa n'ujë tretet,
vetëm emri do t'i mbetet!

Ma ndjen zemra se dhe unë
do të mbetem shpejt pa punë!

EMËRTIMI I RI...

Në Angli fabrikohen pizhama prej letre, të cilat përdoren vetëm një natë.

— gazetat —

Përderisa i mbajnë veç një natë
dhe tej i flakin
pizhamatë,
mund që t'i quajnë,
për hir të cilësisë:
premtime të qeverisë!

PIKTURA...

Piktori futurist në Amerikë
i kishte ngritur çmimet me të parë
se ishte shtuar klientela,
por një djalosh, si e vështroi pikturën,
i dha vetëm katër dollarë...

I tha piktori i xhindosur:
— Je çmendur, apo hiqesh si i marrë?
Qysh më jep katër për këtë pikturë
plot frymëzim të pastër prej artisti
kur vetëm bezja vlen njëzet dollarë?
Në rast se s'paske pare, mor i shkretë,
mos i fut hundët ku s'ta mban!

Ja priti miku:

— Ndoshta mbi njëzetë
vlente kjo beze kur ishte e pastër,
tani t'i jap dhe katër me pishman!

PASQYRA E LENËS

	Faqe
— E more vesh?	3
— Qilimi fluturues	7
— Nuk pinte ujë	9
— Kurhani	10
— Bedeli	11
— Djemtë e tyre	13
— Maçoku Konservator	15
— Shembulli personal	16
— Flakë kashte	19
— Formalisti	20
— Frikamani	21
— Ironi e fatit	23
— Me dy çerdhe	24
— I pari dhe i fundit	25
— Shpirtmiri	26
— Humbja m'e madhe	28
— Më thonë se jam pa inisiativë	30
— Blerësi dhe prodhuesi	31
— Humbjet	32
— Parulla	33
— Merita	34
— Frymëzim	35
— Ne dhe ti	36
— I miri dhe i keqi	37
— Gëzimi yt	39
— Sus	41

— I pakënaquri	42
— Për në spital	43
— Çupka e mamasë	44
— Qëndrimi «parimor»	46
— Dembeli	47
— Zbrite menjëherë pesë	48
— Dashuria e tyre	49
— Zgjidh e merr	50
— Kushti	51
— Kthesa... ..	54
— T'u trashëgoftë vajza	55
— Datat e shënuara	57
— Bilanci i një dite	58
— Janë halle dramatike.	60
— Autokritika	63
— Pseudonimi	64
— Barazi	65
— Në mbledhjen e traktatit të Varshavës	67
— Hall të rrosh, hall të sëmuresh	68
— Halli i ministrit të kolonive	69
— Emërtimi i ri	70
— Piktura	71

LIBRARI E SHTETIT
REPUBLIKAN

53 366

Tirazhi 2000 kopje   Format 70x100/32   Stash: 2204-65

Shtyp. NISH. Shtypshkronjave «MIHAL DURI»
Stabilimenti «8 NËNTORI» — Tiranë, 1970